

model_structuur

December 7, 2020

1 Model structuur

Auteurs: R.A. Collenteur (Universiteit Graz)

Een belangrijke stap in tijdreeksanalyse is het bepalen van de modelstructuur van het tijdreeksmodel. Dit is het onderwerp van dit Notebook. We beperken ons hier tot het bepalen van het deterministische deel van het model. Het bepalen van het ruismodel is onderdeel van het notebook over modelkalibratie. In dit notebook wordt een overzicht gegeven van de verschillende opties die mogelijk zijn voor de modelstructuur.

1.0.1 Inhoudsopgave

- [Basis model structuur](#)
- [Response functies](#)
- Effect van neerslag en verdamping
- [Drempel niet-lineariteit](#)
- [Veranderende systemen](#)
- [Bepalen van invloeden](#)
- [Discussie](#)
- [Referenties](#)

1.1 Algemeen stappenplan

Voor het kiezen van de gewenste modelstructuur is het belangrijk om vast te stellen wat het doel van het tijdreeksmodel is. Wanneer het doel van de modellering is vastgesteld, kunnen de volgende stappen worden doorlopen:

1. Systeem analyse: bepaal mogelijke hydrologische variabelen,
2. Model bouw: Bepaal hoe deze variabelen om te zetten in fluctuaties,
3. Controle: bepaal welke variabelen daadwerkelijk invloed hebben.

We gaan ervan uit dat de eerste stap al is uitgevoerd en bespreken de tweede en derde stap. Eerst wordt een overzicht gegeven van de bouwstenen die beschikbaar zijn om een model te bouwen. Daarna kijken we naar methoden om te bepalen welke bouwstenen nodig zijn in een model.

1.2 Basis model structuur

Het tijdreeksmodel kan in algemene vorm als volgt worden geschreven:

$$h(t) = \sum_{m=0}^M h_m(t) + d + r(t)$$

Waar $h(t)$ de gemeten stijghoogte is, h_m de bijdrage van invloed m , d het basisniveau van het model en $r(t)$ de residuen. Er kunnen meerdere invloeden bijdragen aan de fluctuaties in de stijghoogte. In dit notebook gaat het voornamelijk over het bepalen van deze bijdragen, en of een invloed moet worden meegenomen in het model.

1.2.1 Het basisniveau van het model

Vrijwel elk tijdreeksmodel bevat een constante d waarmee het model op de juiste hoogte wordt gebracht. Hoewel verleidelijk, is het niet altijd juist een fysische betekenis aan deze constante toe te kennen. In de literatuur wordt soms verwezen naar de drainagebasis, het niveau waar het grondwater na verloop van tijd naar zou convergeren wanneer alle invloeden nul zijn. Of deze interpretatie juist is hangt echter af van het exacte model. Beter is daarom om eenvoudig naar d te verwijzen als het basisniveau van het model.

Voor het bepalen van de exacte waarde van de constante zijn verschillende methoden beschikbaar. De eerste optie is om na een simulatie het gemiddelde van de residuen te nemen als waarde voor d (e.g., [von Asmuth et al., 2002](#)). Een andere optie is om d eenvoudigweg mee te schatten als een parameter (e.g., [Collenteur et al. 2019](#)). Dit heeft als voordeel dat er ook iets gezegd kan worden over de onzekerheid van deze parameter. Meer onderzoek is nodig om vast te stellen wat het effect is van het verschil tussen deze twee methoden om de uiteindelijke resultaten.

1.2.2 Bijdragen

Stijghoogte fluctuaties kunnen door vele verschillende oorzaken ontstaan. Vaak hebben we een idee welke oorzaken belangrijk zijn, maar net zo vaak is dit juist het doel van de modellering. Wat het exacte effect van een bepaalde invloed kan afhangen van de gekozen vorm van de modellering, oftewel hoe de invloed vertaald wordt in een bijdrage aan de stijghoogte fluctuaties.

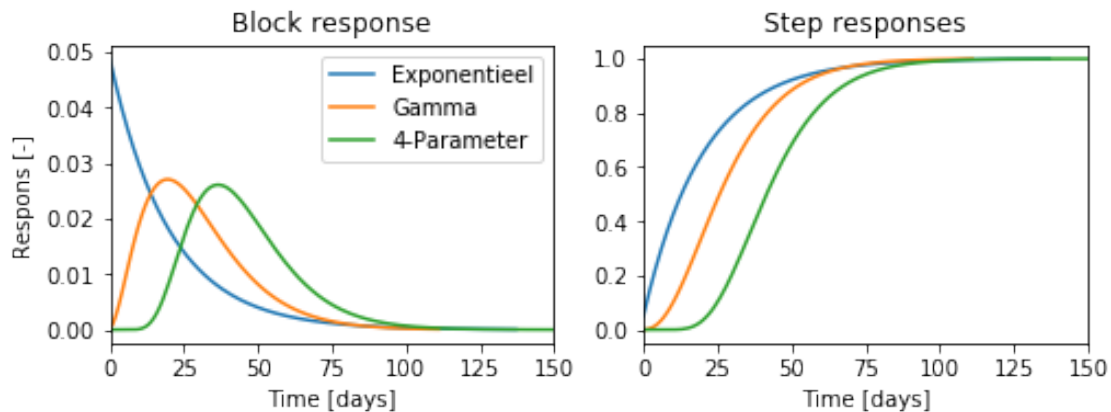
We kunnen twee typen invloeden onderscheiden: gemeten en niet gemeten invloeden. Voor gemeten invloeden zijn verklarende tijdreeksen beschikbaar om de bijdrage van een invloed aan de stijghoogte fluctuaties te bepalen. Dit zijn bijvoorbeeld: neerslag, potentiële verdamping, ontrekkingen, oppervlakte waterstanden en luchtdruk metingen. Dit type invloeden kan worden vertaald in een bijdrage met behulp van een impuls respons functie.

Voor niet gemeten invloeden zijn (vaak)geen verklarende tijdreeksen beschikbaar en het effect van dit type invloeden is lastiger vast te stellen. Voorbeelden zijn veranderend landgebruik, ingreep in de waterhuishouding (bv. opzet IJsselmeer). Dit type bijdrage kan worden meegenomen door een trend mee te nemen in de modellering. De op te geven informatie is in dit geval een periode of tijdstap wanneer een verandering heeft plaats gevonden.

1.3 Respons functies

De vertaling van een verklarende tijdreeks naar een bijdrage aan de stijghoogte fluctuaties kan worden gedaan met behulp van een impuls respons functies. De impuls respons functie beschrijft in dit geval hoe de stijghoogte reageert op een impuls van de verklarende tijdreeks. Er zijn tal van respons functies die kunnen worden gekozen om een verklarende tijdreeks om te zetten in een bijdrage aan de stijghoogte sfluctuaties. De keuze voor een bepaalde respons functie kan bijvoorbeeld afhangen van het type verklarende reeks (bv. neerslag of een rivier), maar ook van het systeem (bv. een dikke of dunne verzadigde zone).

Vaak wordt een 4-parameter gamma functie of een vereenvoudigde vorm daarvan gebruik als impuls respons functie. Afhankelijk van het systeem kunnen bepaalde parameters worden vastgezet, wat het aantal te schatten parameters verlaagt. In de volgende figuur worden drie impuls respons functie getoond die elk een vereenvoudigde vorm van de 4-parameter gamma functie zijn.

Het dient over het algemeen aanbeveling verschillende respons functies te testen.

- een niet-lineair grondwateraanvulling model simuleert ook vertraging, vaak kan dan een Exponentiele functie ipv een Gamma worden gebruikt.
- Als $n = \pm 1$, dan kan de Exponentiele functie worden gebruikt ipv Gamma.
- Bij een dikke onverzadigde zone kan een 4-parameter Gamma functie worden gebruikt.

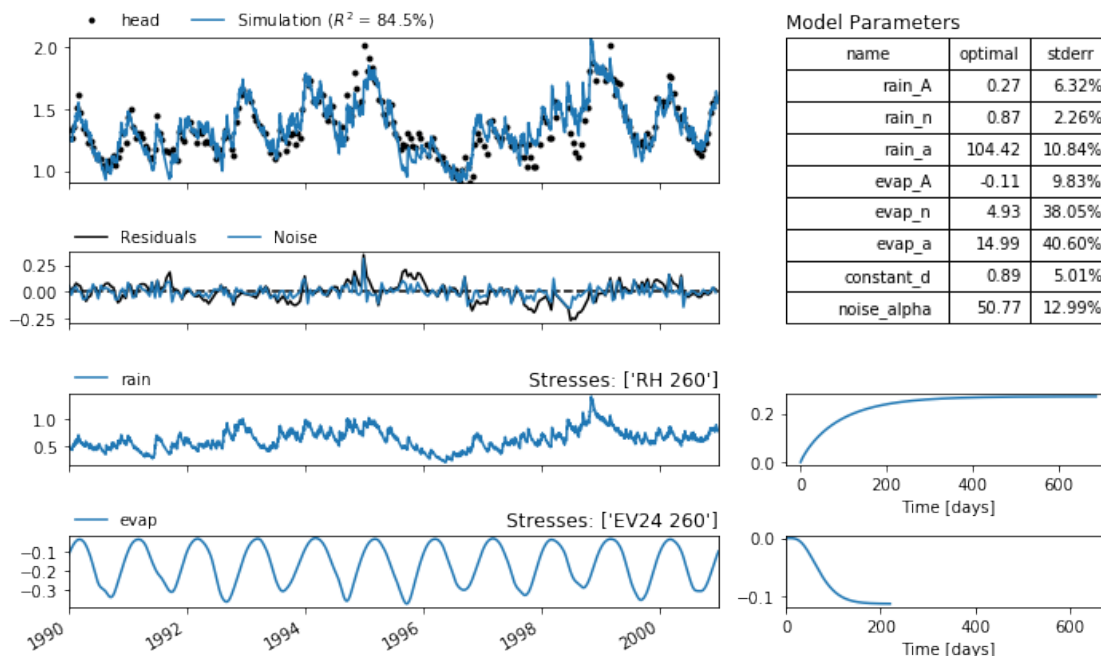
Voeg tabel met opties voor response functies toe, is echter in zeker mate afhankelijk van de software...? ## Effect van neerslag en verdamping

Vrijwel alle grondwaterstanden in Nederland worden in meer of mindere mate beïnvloed door neerslag en verdamping. Deze twee verklarende tijdsreeksen worden daarom bijna altijd in een tijdreeksmodel opgenomen. De manier waarop deze tijdreeksen worden meegenomen in het model kunnen sterk verschillen. We kunnen grofweg drie methoden onderscheiden:

- Neerslag en verdamping als aparte invloeden
- Netto neerslagoverschot ($N = P - fE$) en 1 respons functie
- Niet-lineaire grondwateraanvulling en 1 respons functie

1.3.1 Neerslag en verdamping als aparte invloeden

Bij deze methode worden de twee tijdreeksen van neerslag en verdamping onafhankelijk van elkaar meegenomen in het tijdreeksmodel. Door middel van twee aparte (en wederom onafhankelijke) responsfuncties worden de tijdreeksen vertaald in bijdragen aan de stijghoogte fluctuaties. Hieronder is een voorbeeld gegeven van het resultaat van een dergelijk model voor de voorbeeld data.

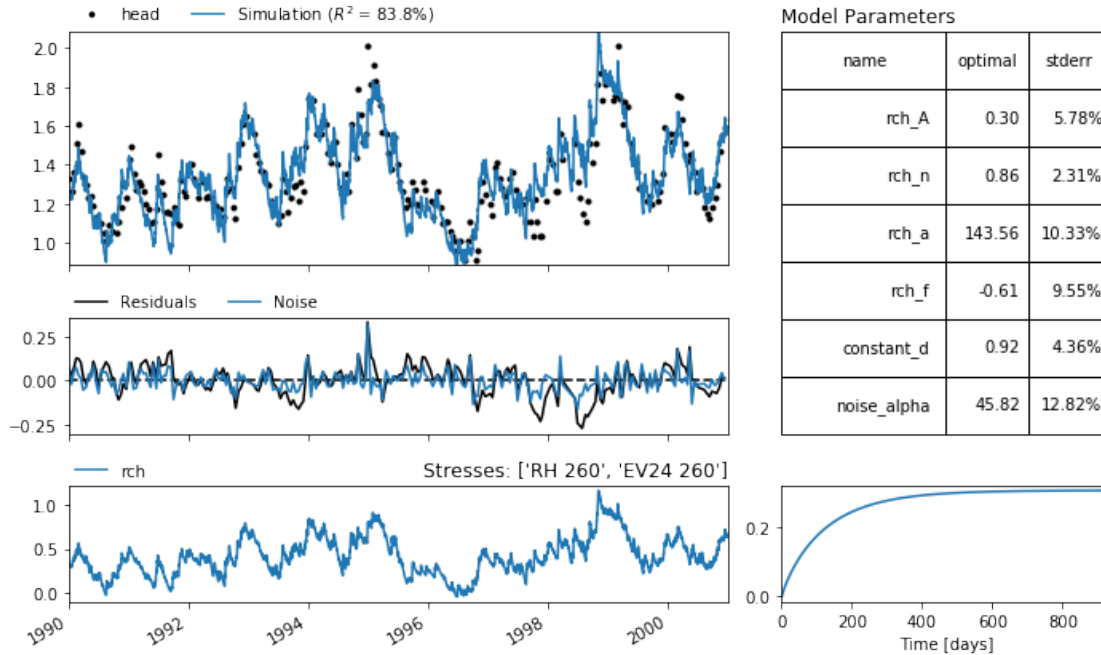

De onderste twee linker subplots tonen de geschatte invloed van de neerslag en de verdamping. De neerslag heeft een positief (stijgend) effect op de stijghoogte en de verdamping een dalend effect. Voor beide respons functies (zie de onderste twee rechter subplots) moeten de parameters worden geschat. Het totaal aantal geschatte parameters van dit model is 8.

1.3.2 Lineair neerslagoverschot

Een veelgemaakte aanname is dat de respons van de stijghoogte op neerslag en verdamping vergelijkbaar is, maar in de tegenovergestelde richting. Hoewel uit bijvoorbeeld bovenstaande figuur blijkt dit niet altijd het geval is, is in de praktijk gebleken dat deze aanname toch vaak goede modellen oplevert. Onder deze aanname is het mogelijk eerst het neerslagoverschot te berekenen ($N = P - E$) en deze flux te vertalen in een bijdrage aan de stijghoogtefluctuaties met een enkele respons functie.

Omdat vaak gewerkt wordt met de potentiële verdamping (bijvoorbeeld Makkink of Penman-Monteith) wordt een verdampingsfactor f gebruikt. Het neerslag overschot wordt dan berekend als $N = P - f * E$, waar f een kalibratie parameter is. Een belangrijk voordeel van dit model ten op zichte van het voorgaande model is het kleinere aantal parameters dat geschat moet worden.

In de figuur hierboven is het resultaat van dit model voor de voorbeeld data getoond. De geschatte verdampingsfactor is $f = -0.61$. Terwijl dit model twee kalibratie parameters minder heeft is de model fit vrijwel gelijk aan het eerste model.

1.3.3 Niet-lineaire grondwateraanvulling

Bij de derde methode wordt een niet-lineair model gebruikt om grondwateraanvulling te berekenen, die vervolgens ook geconvolveerd wordt met een respons functie. Verschillende niet-lineaire modellen zijn beschikbaar, zie bijvoorbeeld Berendrecht et al. (2005), Peterson en Western (2014) en Collenteur et al. (2020). Een voordeel van niet-lineaire modellen is dat er rekening wordt gehouden met processen in de onverzadigde zone, waardoor de grondwaterstand niet meer lineair reageert op neerslag en verdamping. Dit gebeurt bijvoorbeeld wanneer de verdamping wordt beperkt door de beschikbare bodemvocht ten tijd van droogte, of door de berging van neerslag in de onverzadigde zone.

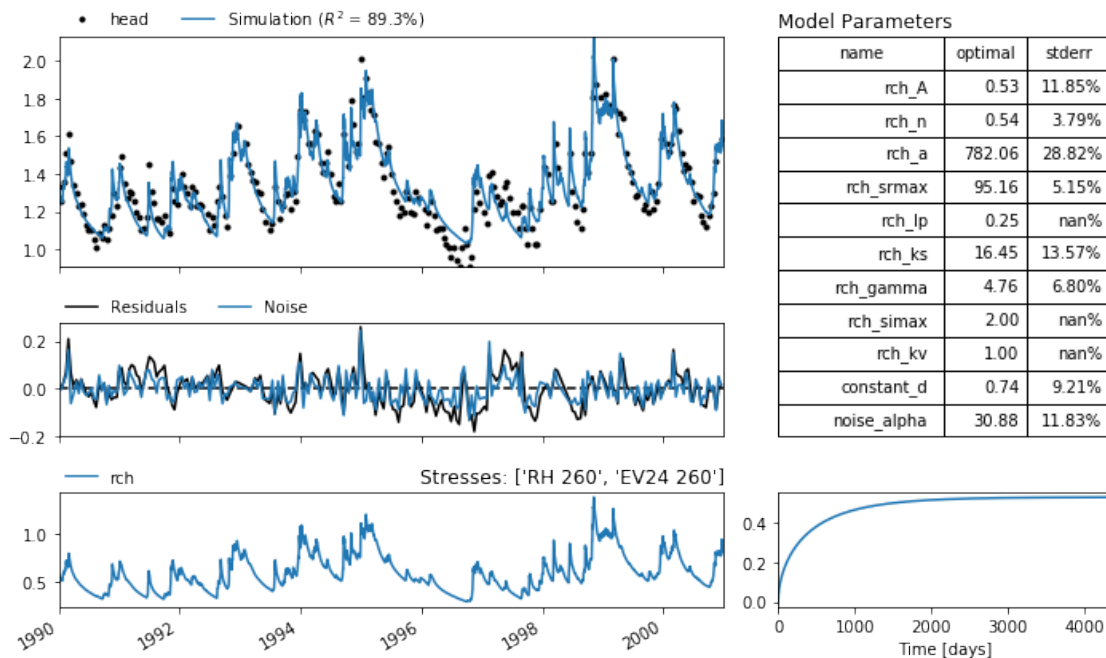
Fit report niet-lineair		Fit Statistics	
=====		=====	
nfev	42	EVP	89.30
nobs	249	R2	0.89
noise	True	RMSE	0.07
tmin	1990-01-01 00:00:00	AIC	21.58
tmax	2001-01-01 00:00:00	BIC	60.27
freq	D	Obj	0.38
warmup	3650 days 00:00:00	---	
solver	LeastSquares	Interpolated	No

Parameters (8 were optimized)

```
=====
              optimal  stderr  initial  vary
rch_A         0.531283 ±11.85%  0.72121  True
rch_n         0.539234 ±3.79%   1.00000  True
rch_a        782.059411 ±28.82% 10.00000  True
rch_srmax     95.164619 ±5.15% 250.00000  True
rch_lp         0.250000 ±nan%   0.25000 False
rch_ks        16.445829 ±13.57% 100.00000  True
rch_gamma     4.759302 ±6.80%   4.00000  True
rch_simax     2.000000 ±nan%   2.00000 False
rch_kv        1.000000 ±nan%   1.00000 False
constant_d    0.737576 ±9.21%   0.91000  True
noise_alpha   30.884532 ±11.83% 15.00000  True
=====
```

Parameter correlations $|\rho| > 0.5$

```
=====
rch_A rch_a      0.92
      constant_d -0.99
rch_n rch_a      -0.68
rch_a constant_d -0.90
=====
```


Mogelijke nadelen van niet-lineaire modellen kunnen een groter aantal vrije parameters zijn of de rekentijd van het model. Het is echter vaak mogelijk een aantal parameters vast te zetten en een response functie te gebruiken met minder parameters, waardoor het aantal vrije parameters sterk is te reduceren. Door ontwikkelingen in de software is de rekentijd eigenlijk geen argument meer

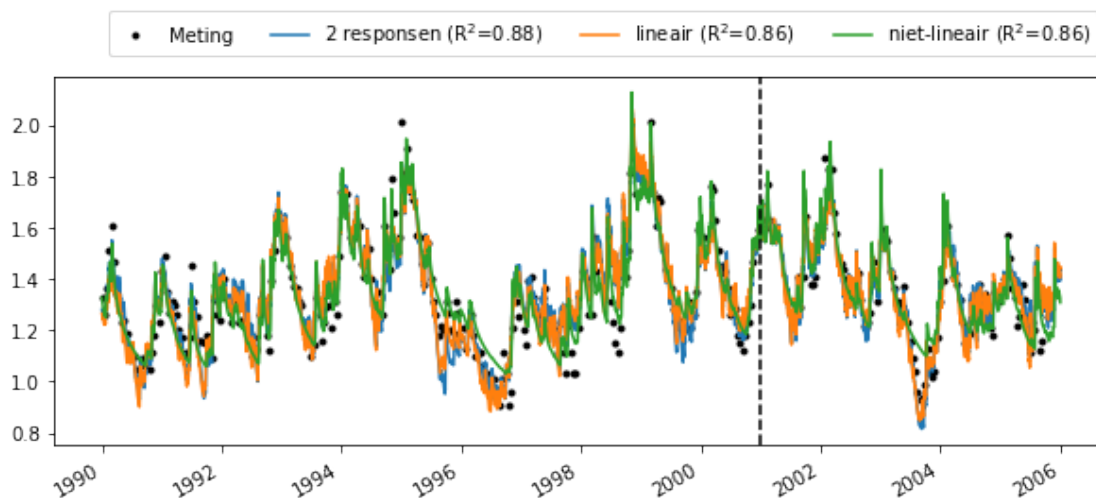
om niet-lineaire modellen niet te gebruiken.

1.3.4 Welk model is het beste?

We hebben nu drie modellen voor een stijghoogte reeks die goed verklaart kan worden door neerslag en verdamping. Het model met twee aparte responsen heeft een $R^2 = 0.85$, het lineaire model $R^2 = 0.84$ en het niet-lineaire model $R^2 = 0.89$. De modellen ontlopen elkaar dus eigenlijk niet zo veel wat betreft deze fit statistiek. Het is aan de modelleur om nu een van deze modellen te kiezen (of ze allemaal te gebruiken natuurlijk).

Een veelgebruikte methode om het “beste” model te selecteren is door de fit van de modellen buiten de kalibratieperiode te berekenen. In de figuur hieronder is met elk model de stijghoogte in voor een periode na de kalibratieperiode gesimuleerd (2001-2006). In de legenda is de determinatie coefficient weergegeven. Nu is het model met de twee responsen het beste model volgens de R^2 statistiek ($R^2 = 0.88$), en de niet-lineaire model de slechste ($R^2 = 0.85$). Het lineaire model zit er tussen in met $R^2 = 0.86$.

De model fits zijn in dit voorbeeld zeer vergelijkbaar. De modelleur kan er in dit geval bijvoorbeeld voor kiezen het model met het laagste aantal parameters te kiezen. Dit aantal is het laagste voor het lineaire model ($n = 6$), en de andere twee modellen hebben beide meer parameters hebben (beide $n = 8$).

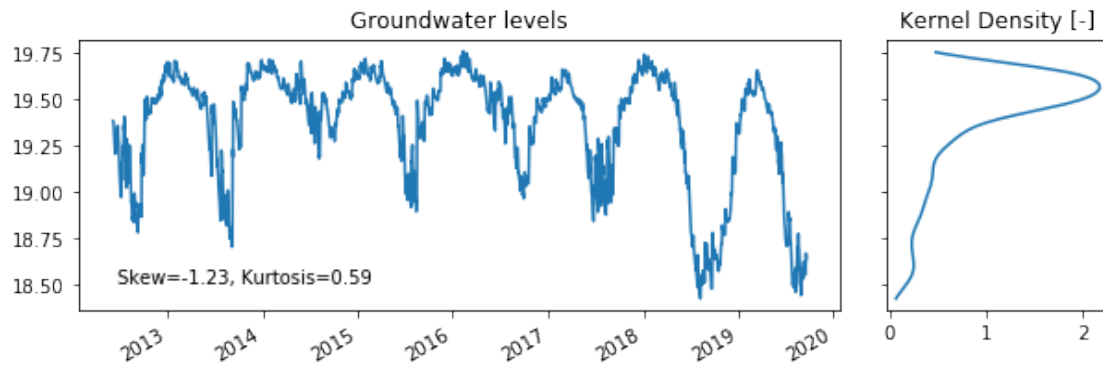

1.4 Drempel niet-lineariteit

Een veelvoorkomend fenomeen in Nederland is drempel niet-lineariteit. Daarbij reageert een grondwatersysteem anders op een impuls (bv. neerslag) nadat een bepaalde grenswaarde in de grondwaterstand is overschreden. Knotters et al. (1999) hebben hiervoor een model ontwikkeld, waarbij de respons op neerslagoverschot afhangt van de grondwaterstand boven of onder een bepaalde drempelwaarde.

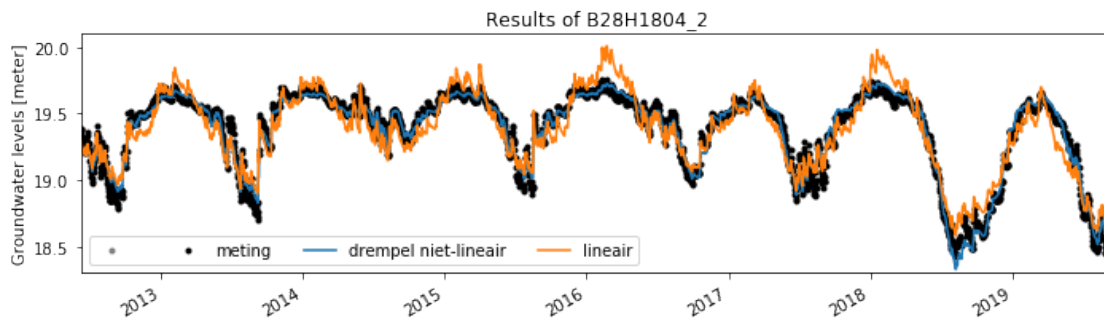
Of er sprake is van drempel niet-lineariteit kan worden vastgesteld door:

1. visuele inspectie,
2. testen van verschillende modelstructuren, of
3. het plotten van een histogram van de grondwaterstandsmetingen.

Uit bovenstaande plots is af te lezen dat er mogelijk sprake is van drempel niet-lineariteit. We maken daarom twee modellen: de eerste met een simpel neerslag overschot en een tweede met drempel niet-lineariteit (Knotters et al. (1999)). Onderstaande figuur geeft de resultaten van de twee modellen weer. Het lineaire model geeft een structurele overschatting van de hoge grondwaterstanden, waar het drempel niet-lineaire model netjes de gemeten grondwaterstand volgt.

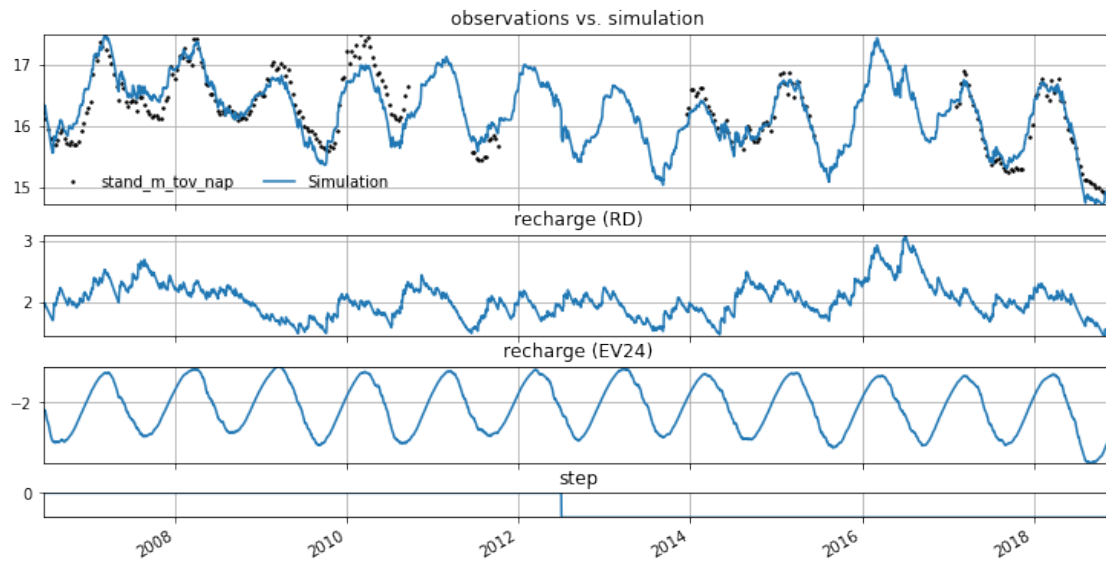
<matplotlib.legend.Legend at 0x7ff0ed82e050>

1.5 Veranderende Systemen

Systemen kunnen niet allen veranderen als gevolg van de grondwaterstand (bv. drempel niet-lineariteit), maar ook als gevolg van systeemveranderingen door de tijd. - Stap response - Lineaire trend - Veranderende respons functies (Obergfjell et al. (2019)).

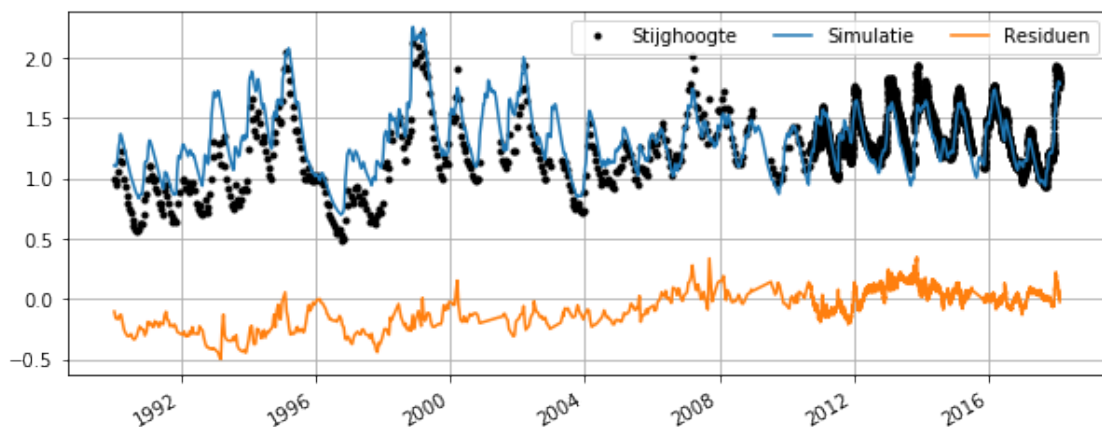
1.5.1 Stap response

1.5.2 Voorbeeld van een model met lineaire trend

Het gebeurt vaak dat een stijghoogte tijdreeks een opwaartse of neerwaartse trend vertoont, die niet door neerslag of verdamping verklaart kan worden. We beschouwen hier een model voor het 1e filter in de peilbuis “B32C0609001” nabij de Bilt. Als eerste stap maken we een model met neerslag en verdamping als verklarende variabelen.

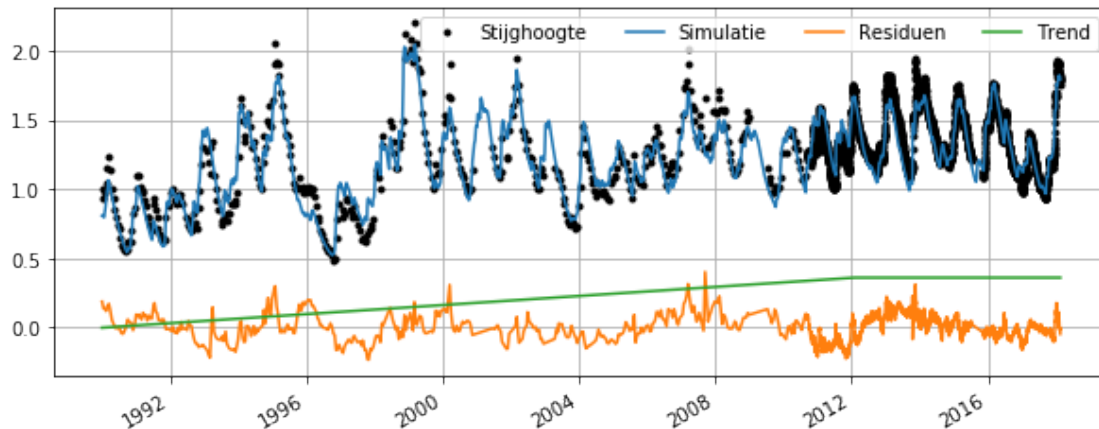
```
<matplotlib.legend.Legend at 0x7ffa85b49310>
```


In de figuur hierboven is het resultaat van de modellering te weergegeven. We zien dat het model

de fluctuaties in de gemeten stijghoogte in het algemeen goed kan verklaren, maar de residuen van het model laten een duidelijke opwaartse trend zien. Het model overschat de stijghoogte in het begin van de kalibratie periode en onderschat de stijghoogte aan het einde van deze periode.

```
<matplotlib.legend.Legend at 0x7ffa85c8d150>
```


1.6 Verklarende variabelen

Welke verklarende variabelen moeten worden meegenomen

- Toetsen van hydrologische plausibiliteit van evenwichtsrelatie (bv. $\text{well_A} > 0$), diagnostisch toetsen noodzakelijk
- Lengte van de respons functie
- Residuen analyse

Einstein, “everything should be as simple as possible, but not simpler.” Occams razor

1.7 Discussie

1.8 Referenties

- Knotters et al. (1999)
- von Asmuth et al. (2002)
- Berendrecht et al. (2006)
- Peterson and Western (2014)
- Collenteur et al. (2020)

1.9 Beschikbaarheid van opties

In de volgende tabel wordt een overzicht gegeven welke opties in verschillende software pakketten beschikbaar zijn. **Dit overzicht komt niet in dit Notebook**

Optie	Pastas	Menyanthes	Hydrosight
Drempel niet-lineariteit	Ja	Ja	Nee
niet-lineaire grondwateraanvulling	Ja	Nee	Ja
Stap respons	Ja	Ja	Onbekend
Lineaire trend	Ja	Ja	Onbekend
Veranderende respons	Nee	Nee	Nee